

подія та її інтерпретація, фактично, втрачають будь-який сенс.

В цілому, хоча три теорії симулякра дуже близькі одна до одній, їх треба розглядати окремо тому, що тут *симулякр має різний концептуальний статус*, виступаючи симуляцією або «*фантазма*» (Клосовський), або «*Ideї*» (Дельоз), або «*реальності*» (Бодрійяр).

Таким чином, є дві проекції даного концепту. У Дельоза і Бодрійяра симулякр має *онтологічний статус*, позначаючи спосіб здійснення події, що реалізується семіотично, в знаково-символічній формі. У Клосовського симулякр має *гносеологічний статус*, позначаючи спосіб фіксації трансгресивного досвіду в художній, містичній, інтуїтивній формі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бодрійяр Ж. Симулякры и симуляция. – Тула: Тульский полиграфист, 2013. – 204 с.
2. Делез Ж. Различие и повторение. – СПб: Петрополис, 1998. – 384 с.
3. Делез Ж. Платон и симулякр // «Интенциональность и текстуальность. Философская мысль Франции XX века»: сборник статей. – Томск: Водолей, 1998. – С. 225–240.
4. Клосовский П. Симулякры Жоржа Батая // «Танатография Эроса: Жорж Батай и французская мысль середины XX века»: сборник статей. – СПб.: Мифрил, 1994. – С. 78–89.

СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ В СЕЗОНАХ СЕРГІЯ ДЯГІЛЄВА ЯК ДІАЛОГ КУЛЬТУР

Ареф'єва Анна Юрївна,

кандидат філософських наук,

викладач кафедри культурології та

філософської антропології

НПУ імені М.П. Драгоманова

ORCID ID 0000-0003-4619-9281

e-mail: anna.arefieva@i.ua

Наприкінці XX століття виникає проблема осмислення культури в новітніх рамках, які пов'язуються з глобалізацією культурного потенціалу в цілому, глобалізацією як своєрідним синтезом, синкрезами і процесами, які формують всезагальний культурно-історичний потенціал, що потребує своїй інтерпретації в полі мистецтва. Ця нерозривна єдність культури та мистецтва свідчить про те, що власне категорія „діалог” вже не описує всіх процесів культуротворчості. Діалог як комунікативний та естетичний феномен, за М. Бахтіним, стає одним із найголовніших принципів апеляції до іншої людини, іншої культури, адже визначення очима іншого (Великого іншого – Бога, Абсолюту), очима культури, іншого мистецтва, інших вподобань, інших поетик, естетик ще не вирішує проблеми синтезу

мистецтв. За будь-яким діалогом стоїть монолог та феномен розсіювання, який орієнтований на абсолют, чудо, на впевнення дивом. Цей контекст є пріоритетним, стає надзвичайно важливим на початку ХХІ століття. Він також був пріоритетним і на початку ХХ століття.

Еквівалентність, подібність масштабів завдань, образних трансформацій свідчить про те, що досвід звернення могутніх імпульсів культуротворчості, що пов'язані з культурними інституціями, зокрема з досвідом сезонів С. Дягілева, стає не просто інтепретативним простором, реаліями, схемами, системами, коридорами або маркерами чи форматами мислення сьогодишніх процесів глобалізації, адже свідчать про саму суть культури як динамічну цілісність.

Діалог та розсіювання стають тим диспозитивом, який дає можливість визначити синтез мистецтв як культуротворчість. Синтетизм та синкретизм еволюції мистецтва синтезуються як культурно-історична цілісність синхронії і діахронії. Мікроінтервали діохронії описуються в рамках твору мистецтв, а також в рамках культурного часу і простору, в рамках темпоральності художніх синтез, що формуються на початку ХХ століття.

Висхідні концепти художнього образу сезонів Дягілева як певного синтезу мистецтв – неотрадиціоналізм, кубізм, неокласика, що здійснюються як певні архетипи в хореографії Л. Мясіна, М.Фокіна, В.Ніжинського, Г.Баланчина, С.Ліфаря. Постадеквації хореографічних поетик сформувалися під впливом хореографічних сезонів Дягілева в творчості М. Бежара та ін. Поняття «діалог культур» в його опозиції до „розсіювання” як культуротворчий принцип імпліцитно визначається у понятті «синтез мистецтв» як внутрішньо-художній іманентний синтез, що формується в метахудожньому та культурному вимірі.

Художня культура надзвичайно трансформується на межі ХІХ – початку ХХ століття в рамках стилю модерн, авангарду, пізніше постмодерну. ХХІ століття не має таких гострих трансформативних спонук, які відбувалися на межі ХІХ – ХХ століття, але починає осмислюватися досвід модерну та постмодерну вже в рамках інших реалій культурного топосу, який можна назвати всезагальним в контексті мультикультуралізму і глобалізації культури. Глобалізація не зводиться до інтеграції засобів, типів формотворення та іншого, а говорить про те, що людство шукає новітні поетики, образні системи і новітні надсистемні регулятиви осмислення свого «я» в нескінченному просторі всесвіту. Все це свідчить про те, що традиційна проблематика синтезу мистецтв актуалізує доповнення одних явищ (діалогізм, взаємодія, трансформативність, мімезис) іншими (віртуалістикою, арт-бізнесом, шоу-бізнесом, тотальною інтерактивністю мистецтва). Це ті образні, конфігуративні, поетичні, естетичні та інші реалії, що визначають певну диференціацію, або певний диспозитив (протиставленням спонук), за М. Фуко, який стає транспозитивом (переходом з однієї позиції на іншу, транспозицією, за М.Бахтіним) як набуття досвіду іншого та збагачення новітнім баченням світу, збагачення

іншим буттям як естетичним досвідом іншого світобачення.

Композиційні, диспозиційні, транспозиційні ознаки культуротворення в мистецтві надзвичайно важливі в рамках художнього досвіду, який стає феноменом артизації сучасної культури, моделювання всіх процесів як мистецьких. Це дає можливість не лише гармонізації і пошуку консенсусу, образних паритетів, культурних ніш для усвідомлення екомайбутнього, перспективи розвитку та розуміння необхідності індивідуального обличчя кожного актора глобалізаційних процесів, але свідчить про те що синтез не може бути самодостатнім як арт-феномен. Він завжди має зворотній бік, пов'язаний з диференціацією мистецтва, а культурологія стає диференційною метатеорією всіх синтез та розвитку індивідуальності мистецтв. Так, синтетичне бачення світу формує систему механізмів культуротворчості як системне надбання і всезагальну систематику мистецького синтезу взагалі.

Відтак, антихолізм бачення цілого дозволяє позбутися редукціонізму, тотальної гомогенності, яка виникає у всіх новітніх спокусах за доби глобалізації. Постулюється гетерохронія як багатовимірність часу, існування образних феноменів в будь-якому іншому часові, вимірі культури (час завжди є циклічним – це час-вічність, це час-стріла, що походить від християнства, дає можливість поліфонічного бачення художнього образу у різних вимірах), а також гетеротопія – існування у різних просторових конфігураціях, культурних рекреаціях, тобто обжитих, засвоєних як мистецька цілісність культури. Отже, гетерохронія та гетеротопія керелюють з гомогенізацією, тим що можна назвати виникненням антисистеми, антисистемних рухів (реформація, андеграунд, нонконформізм), які свідчать про цілісність мистецтва як поліфонічного, багатовимірного явища, орієнтованого на те, що людина завжди рефлектує над цілісністю культури, формує образ світу як образ іншого «я», культури, буття як гармонійну, поліфонічну та завершену художню реальність.

З точки зору рефлексивних підходів, вважають що в ХХ столітті маркер певної моди на дослідження або наукових вподобань орієнтований на ті повороти, які визначають як онтологічний, антропологічний, а також семіологічний. Так, поворот стає одним з рефлексивних системотворчих, більше того, інтерпретативних підходів, свідчить про те, що в системі рефлексивних вимірів дослідники шукають інші засади, інші витoki, намагаються моделювати ситуацію, якби вона вже існувала в іншому просторі, в іншому часі, формувалася б іншим шляхом. Якби, наприклад, авангард не був перерваний тоталітаризмом, то чим би це закінчилось? Якби тоталітаризм не було знищено, то чим би це закінчилось в культурі? Всі ці модельні реконструкції-підходи стають рефлексивними культурологічними синтезами, а мистецтво тут стає одним із найголовніших принципів формування модельного підходу, який допомагає реконструювати тотальність культури людського «я», тотальність мистецтва як певну тоталогію.

Досвід синтезу мистецтв у сезонах С. Дягілева дає можливість:

- здійснити аналіз аксіологічних, рефлексивних, антропологічних, семіологічних та візуальних контекстів в рамках культорогенезу, як мистецького синтезу;

- визначити принципи діалогу та розсіювання як парадигми глобалізації культури, зокрема в контексті синтезу мистецтв;

- охарактеризувати синтетизм та синкретизм еволюції мистецтв як засоби культуротворчості;

- надати системний аналіз хореїчності європейського мистецтва як системи жанрового, видовищного, музичного та хореографічного синтезу в мистецтві;

- охарактеризувати досвід ентєрпрези та продюсерської діяльності С.Дягілева як певну систему режисерської роботи з опосередкуючої діяльності в контексті діалогу культур та синтезу мистецтв;

- визначити чинники музичних синтезів сезонів Дягілева в контексті міфопоетики, неокласики та авангардної музики, пов'язаною зі стилістикою, французьким музичним імпресіонізмом, а також діяльністю провідних акторів музичного простору, зокрема І. Стравінським, М. Римським-Корсаковим, С. Прокоф'євим тощо, а також визначити вплив їх творчості на розвиток музичних синтезів ХХ століття;

- реконструювати хореографічний образ сезонів С.Дягілева як неотрадиціоналізм хореографії у Л.Мясіна, кубізм хореографії у В. Ніжинського, неокласику хореографічних синкрєз Г. Баланчина, визначити їх вплив на подальшу творчість в Європі, зокрема, в творчості М. Бежара, П. Бауш та ін.;

- охарактеризувати сценічність С. Дягілева як певну систему аллюзій стилю модерн, зокрема сцєнографії у О. Бенуа, Л. Бакста, а також як ретроархаїзуючі синтези М. Рєрїха, авангардїйський симбіоз сцєнографії П. Пікассо, Ж. Кокто та її вплив на розвиток сцєнографії у творчості О. Тишлера, М. Акімова, Б.Косарева, Д. Лідера та ін.

Уточнено визначення сцєнографічного синтезу мистецтв як певної просторової єдності. а також певного сценізму, який здійснюється як нові синкрєзи, пов'язані з новітнім комунікативним осмисленням сцени. Все це несе в собі синтезуючий вимір, що має походження від тих аллюзій, синтез, які були сформовані і зародилися в рамках сценічного синтезу сезонів С. Дягілева.

Теоретичне і практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що надається інтерпретація ключових понять: „синтез” мистецтв, „художній синтез” як діалог культур і розсіювання, що дає можливість осмислити синтетичні процеси диференціації, які відбуваються в культурі як елементи трансформації видів мистецтв, або арт-практик.

Література

1. Бычков В. В., Маньковская Н.Б., Иванов В.В. *Триалог*. Москва : Прогресс-Традиция, 2012. 840 с.
2. Гаевский В. *Хореографические портреты* Москва : Артист. Режисер. Театр,

2008. 608 с.

3. Зись А. Я. *Теоретические предпосылки синтеза искусств* // Взаимодействие и синтез искусств. Ленинград : Наука, 1978. С. 5–20.

4. Легенький Ю. *Эстетика українського етнодизайну*. Київ, 2018. 254 с.

ПОЕТИКА І КОМПОЗИЦІЯ

Ареф'єва Єлизавета Юрївна,

аспірантка НМАУ

імені П.І. Чайковського

ORCID ID 0000-0003-4619-9281

e-mail: liza.arefieva @ukr.net

Відомо, що Стравінський мав перше прізвище Суліма-Стравінський, яке походить від притоків Вісли, що знаходилася у той час у Східній Польщі. Після анексії цієї частини Польщі Росією, перша частина прізвища була редукована. Втім, на питання Р. Крафта про походження свого роду, Стравінський не згадує своїх українських коренів. Це симптоматично. Втім, здається, що українська ментальність композитора визначилася в тому колориті, музичності і надмірній ляльковості ігрового сценарного простору композицій, які є інваріантними в усіх його творів. Батько композитора Федір Стравінський народився в бувшому чернігівському повіті, який у 1821-му році був вже відчужений до мінської губернії. Отже, свідомо збираючи пам'ятки української минувшини, стародавні видання Тараса Шевченка, родина Стравінського була причетна до могутньої лінії української культури. Довгий час І. Стравінський був пов'язаний з Устилугом на Волині, де в маєтку його дружини було написано багато творів для С. Дягілєва.

Коли Стравінський усвідомив свої вимушене вигнання за часи СРСР, під час концертів у Москві, він хотів повернутися в Устилуг, щоб зустрітися зі своєю прабадьківщиною, побути на Волині в його рідному повіті, адже йому відмовили. Устилуг, який хотів відвідати Стравінський, був зачинений для „емігранта”. Все це свідчить про якусь невдалу драму власної долі художника. Про це Ігор Стравінський говорить у своїх розповідях з Р. Крафтам у „Діалогах”, що є вербальним досвідом його спілкування з світом. Отже, „Діалоги”, записані його редактором, а також пізні роботи, які створені тіньовими авторами, виникли за його проектом, його начерками, де композитор намагається відтворити образ доби, ментальність *compositio* власного життя в музиці, яке відбувалося і не відбувалося за правилами контпункту, уроки якого він добре засвоїв у М. Римського-Корсакова. Здається, що думки композитора щодо *compositio* в

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА

Факультет філософії та суспільствознавства
Факультет педагогіки та психології

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«АКАДЕМІЯ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ»

ГУМАНІТАРНИЙ КОРПУС

Випуск 25

Збірник наукових статей з актуальних проблем
філософії, культурології, психології, педагогіки та історії

Вінниця
«ТВОРИ»
2019

УДК 159.9+1+37+93](063)
ББК 88я431+87я431+74я431+63я431
Г94

Редакційна колегія:

Бондар В.І. – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України, декан факультету педагогіки і психології НПУ імені М.П.Драгоманова, заслужений працівник освіти України.

Дробот І.І. – доктор історичних наук, професор, декан факультету філософії і суспільствознавства НПУ імені М.П.Драгоманова, заслужений діяч науки і техніки України.

Долинська Л.В. – кандидат психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології, заступник декана факультету філософії і суспільствознавства НПУ імені М.П.Драгоманова з наукової роботи та міжнародних зв'язків, заслужений працівник освіти України.

Крагель К.О. – голова Студентського наукового товариства факультету філософії і суспільствознавства НПУ імені М.П. Драгоманова

Майданюк І.З. – доктор філософських наук, академік Української академії наук вищої освіти, завідувач кафедри культурології Національного університету біоресурсів та природокористування України.

Матвієнко О.В. – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки та методики початкового навчання, заступник декана факультету педагогіки і психології НПУ імені М.П.Драгоманова з наукової роботи.

Морозов І.В. – доктор культурології, професор кафедри менеджмента соціокультурної діяльності Білоруського державного університету культури і мистецтв.

Меднікова Г.С. – доктор філософських наук, професор кафедри культурології та філософської антропології НПУ імені М.П.Драгоманова.

Митник О.Я. – доктор педагогічних наук, завідувач кафедри практичної психології НПУ імені М.П.Драгоманова.

Можейко М.О. – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри методології гуманітарних наук Білоруського державного університету культури і мистецтв.

Політевич О.Е. – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри інформаційних ресурсів і комунікацій Білоруського державного університету культури і мистецтв.

Приходько Ю.О. – доктор психологічних наук, професор кафедри психології і педагогіки факультету педагогіки і психології НПУ імені М.П.Драгоманова, академік Академії наук вищої школи України.

Синьов В.М. – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України, почесний й декан факультету спеціальної та інклюзивної освіти НПУ імені М.П.Драгоманова, президент Асоціації корекційних педагогів України.

Шмаргун В. М. – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Національного університету біоресурсів та природокористування України.

У збірнику подано наукові статті за матеріалами XVIII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми гуманітарних наук у дослідженнях молодих науковців» (17 травня 2019 р.) та VI Міжнародної наукової культурологічної конференції «Управління проектами і креативна індустрія» (24 травня 2019 р.).

У працях аспірантів, студентів та молодих вчених з України та Польщі висвітлено актуальні теоретичні та прикладні проблеми психології, філософії, культурології, історії, педагогіки, а також представлено міждисциплінарні пошуки та здобутки.

Упорядники:

Кучеренко Є.В. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології і педагогіки НПУ імені М.П. Драгоманова.

Русakov С.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри культурології та філософської антропології НПУ імені М.П. Драгоманова.

Гуманітарний корпус: [збірник наукових статей з актуальних проблем філософії, культурології, психології, педагогіки та історії] – Випуск 24. – Вінниця : ТОВ «ТВОРИ», 2019, – 196 с.

УДК 159.9+1+37+93](063)
ББК 88я431+87я431+74я431+63я431

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
M.P. DRAHOMANOV NATIONAL UNIVERSITY OF PEDAGOGY

Faculty of Philosophy and Social Science
Faculty of Pedagogy and Psychology

NATIONAL UNIVERSITY OF LIFE AND ENVIRONMENTAL SCIENCES OF
UKRAINE

ACADEMY FOR DEVELOPMENT OF PSYCHOLOGICAL
SCIENCE AND PRACTICE

HUMANITARIAN CORPUS

Issue 25

**Collection of scientific articles on contemporary problems of
philosophy, cultural studies, psychology, pedagogy and history**

Vinnytsia
«TVORY»
2019

Editorial Board:

V.I. Bondar, Doctor of Sciences in Pedagogy, Professor, full member of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, Dean of the Faculty of Pedagogy and Psychology of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy, Meritorious Worker of Education of Ukraine

I.I. Drobot, Doctor of Sciences in History, Professor, Dean of the Faculty of Philosophy Education and Science of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy, Meritorious Worker of Science and Engineering of Ukraine

L.V. Dolynska, PhD in Psychology, Professor, Chair of the Psychology Department, Assistant Dean of the Faculty of Philosophy Education and Science of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy for Academic Matters and International Relations, Meritorious Worker of Education of Ukraine

K.V. Krahel - Chairman of the Student scientific society, Faculty of Philosophy Education and Science of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy

O.V. Matviyenko, Doctor of Sciences in Pedagogy, Professor at the Department of Pedagogy and Methodology of Primary Education, Assistant Dean of the Faculty of Pedagogy and Psychology of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy for Academic Matters

I.V. Morozov, Doctor of Cultural Studies, Professor at the Department of Management of Sociocultural Activities of Belarusian State University of Culture and Arts

G.S. Mednikova, Doctor of Sciences in Philosophy, Professor at the Department of Cultural Studies of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy

O.Y. Mytnyk, Doctor of Sciences in Pedagogy, Chair of the Department of Practical Psychology of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy M.O. Mozheiko, Doctor of Sciences in Philosophy, Professor, Chair of the Department of Methodology of Humanities of Belarusian State University of Culture and Arts

A.E. Palitsevich, PhD in Pedagogy, senior lecturer of the Department of the theory and history of information-document communication of Belarusian State University of Culture and Arts

Y.O. Prykhodko, Doctor of Sciences in Psychology, Professor at the Department of Psychology and Pedagogy of the Faculty of Pedagogy and Psychology of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy, Academician of the Academy of Sciences of the Higher School of Ukraine

V.M. Syniov, Doctor of Sciences in Pedagogy, Professor, full member of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine,

honorary Dean of the Faculty of special and inclusive education of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy, President of the Association of Correctional Pedagogues of Ukraine

This collection features scientific articles based on materials of the XVIII International scientific conference "Actual problems of humanities in the research of young scientists" (May 17, 2019) and VI International scientific conference "Project management and creative industry" (May 24, 2019).

Works by undergraduate and postgraduate students and young scientists from Ukraine and Poland address contemporary theoretical and applied problems of psychology, philosophy, cultural studies, history and pedagogy, and present interdisciplinary research and findings.

Compiled by:

Y.V. Kucherenko, PhD in Psychology, Associate Professor at the Department of Psychology and Pedagogy of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy

S.S. Rusakov, PhD in Philosophy, Associate Professor at the Department of Cultural Studies of M.P. Dragomanov National University of Pedagogy,

Humanistic Corpus: [collection of scientific articles on contemporary problems of philosophy, cultural studies, psychology, pedagogy and history] – Issue 25. – Vinnytsia: «TVORY». – 2019. – 196 p.

ISBN 978-966-949-059-9

© Article authors, 2019

© M.P. Dragomanov National University of Pedagogy, 2019

© «TVORY» Ltd, 2019

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ГУМАНІТАРНИЙ КОРПУС

Випуск 25

Друкується за оригінальними авторськими текстами.
Редакційна колегія не несе відповідальності
за авторську редакцію поданих матеріалів.
Верстка та оригінал-макет Мохонько Віталій

Підписано до друку 03.06.2019.
Формат 60×84/16. Папір офсетний.
Друк цифровий.
Друк. арк. 12,25. Умов. друк. арк. 11,4. Обл.-видавн. арк. 13,15.
Наклад 100 прим. Зам. № 4532/1.

Віддруковано з оригіналів замовника.
ФОП Корзун Д.Ю.
Свідоцтво про державну реєстрацію ФОП
серія B02 № 818191 від 31.07.2002 р.

Видавець ТОВ «ТВОРИ».
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК № 6188 від 18.05.2018 р.
21027, а/с 8825, м. Вінниця, вул. Келецька, 51а.
Тел.: (0432) 603-000, (096) 97-30-934, (093) 89-13-852.
e-mail: tvoru@tvoru.com.ua
<http://www.tvoru.com.ua>

ЗМІСТ

СИМУЛЯКР В КОНЦЕПТУАЛЬНІЙ МАТРИЦІ ПОСТМОДЕРНУ Азарова Юлія Олегівна	5
СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ В СЕЗОНАХ СЕРГІЯ ДЯГІЛЄВА ЯК ДІАЛОГ КУЛЬТУР Ареф'єва Анна Юріївна.....	9
ПОЕТИКА І КОМПОЗИЦІЯ Ареф'єва Єлізавета Юріївна	13
UPOŚLEDZENIE UMYSŁOWE – WAŻNY TEMAT, KTÓRY POWINNO SIĘ PORUSZAĆ Mgr inż. Bachórz Iwona	17
ZBUDUJMY MIASTO SZCZĘŚCIA... PRZESTRZEŃ PUBLICZNA MIASTA W KONTEKŚCIE NOWEJ KARTY ATEŃSKIEJ mgr Bień Agnieszka	25
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ В СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖУ Белік Тетяна Анатоліївна, Катренко Любова Василівна	32
ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ УЯВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ Волошина Тетяна Віталіївна.....	35
ЛОГОТИП УКРАЇНИ ЯК КУЛЬТУРНИЙ СИМВОЛ КРАЇНИ Гончарова Катерина Максимівна	37
СВІТ ОСОБИСТОСТІ ЯК СВІТ КУЛЬТУРИ Гошко Оксана Володимирівна	39
MAŁA BIBLIOTEKA W JEDNEJ KSIĄŻCE – REKOPIS UNIERSYTECKI Z XV WIEKU Dziemski Wiktor,	43
РЕАЛІЗАЦІЯ МУЛЬТИКУЛЬТУРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МІСТА ЧЕРЕЗ ЙОГО ТВОРЧИЙ ПРОСТІР Єпик Лариса Іванівна, Заруцька Євгенія Ігорівна	50
ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ УВАГИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ Єфанова Валерія Дмитрівна	52
АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «БРЕНД» Заряжко Тетяна Валеріївна.....	55
STRUKTURA SPOŁECZNA W KWESTII KONSTRUKCJI GROBU KULTURY UNIETYCKIEJ mgr Zgurecki Wojciech.....	58

ДО ПРОБЛЕМИ САМООЦІНКИ СТАРШОКЛАСНИКІВ, СХИЛЬНИХ ДО ВІРТУАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ Ільїна Юлія Семенівна.....	68
ОСОБЛИВОСТІ САНОГЕННОГО МИСЛЕННЯ У ПІДЛІТКІВ Капшученко Олександр.....	71
КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА: УКРАЇНА ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД Клочко Давид Артемович	74
STAROŚĆ NIE RADOŚĆ? O STAROŚCI W KONTEKŚCIE ROZWOJU Kuź Kaja	77
АБСОЛЮТ У ФІЛОСОФСЬКІЙ ТРАДИЦІЇ Легенький Ілляріон Юрійович.....	84
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЦІННІСНО-СМИСЛОВОЇ СФЕРИ У ПСИХОЛОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ Лук'яненко Марина Миколаївна.....	88
PODSTAWY KOMUNIKACJI NAUCZYCIELA Z UCZNIAMI. WYBRANE ZAGADNIENIA Marzec-Jóźwicka Magdalena.....	91
УСАМІТНЕННЯ ЯК КУЛЬТУРНИЙ МЕГАТРЕНД Малімон Віталій Іванович.....	100
РОЙ ЛІХТЕНШТЕЙН – ЛЮДИНА, ЯКА ВИПЕРЕДИЛА ЧАС Михайлова Аліса Олександрівна.....	103
ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ В ШКОЛАХ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЇ (НА ПРИКЛАДІ ПІДРУЧНИКІВ) Михайлова Аліса Олександрівна.....	107
ОБРЯДОВО-ПІСЕННІ ТРАДИЦІЇ КАРПАТСЬКОГО СУБЕТНОСУ ЯК ВИРАЗ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ Новосад Марія Гнатівна	110
EUGENIKA JAKO PRÓBA NAUKOWEGO ROZWIĄZANIA PROBLEMU NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI Jakobsze Adam, Ober Józef,	114
МИСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ: ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ Олійник Оксана Миколаївна.....	121
POLSKO-UKRAIŃSKA WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE TURYSTYKI, JAKO CZYNNIK WSPÓŁPRACY SPOŁECZNEJ Osikowicz Żanna	123
FILOZOFICZNO-KULTUROWE DETERMINANTY PRAWA dr Paradowski Mariusz	134
FILOZOFICZNO-PRAWNO-KULTUROWE ATRYBUTY MIESZCZAŃSTWA W OKRESIE ŚREDNIOWIECZA dr Paradowski Mariusz	143

PROBLEM UCHODŹCTWA W POLSCE – ANALIZA WYBRANYCH ZAGADNEŃ	
mgr Piątkowska Marzena.....	152
ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ ІНТЕРНЕТ ЗАЛЕЖНОСТІ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	
Поправка Вікторія Віталіївна	160
MC DONALD’ S JAKO PONADNARODOWY TYTAN NA RYNKU USŁUG GASTRONOMICZNYCH. ANALIZA WPŁYWU NA KULTURĘ	
mgr Rakowicz Piotr	164
ПЕРЕЖИВАННЯ СТРЕСУ МЕДИЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ БАГАТОПРОФІЛЬНОЇ ЛІКАРНІ	
Руднева Катерина Леонідівна, Кучеренко Єгор Валерійович	171
WYDATKI OBRONNE W POLSCE – STAN NA GRUDZIEŃ 2018 R.	
mgr Daniel Smaga.....	173
ВЛАДИСЛАВА ПЕТРОВИЧ БУЗЕСКУЛ (1858-1931): ІСТОРИК-ЄВРОПЕЙСТ АНТИЧНОСТІ Й СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ (ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ ДИСКУРС)	
Ціватий Вячеслав Григорович, Ставнюк Віктор Володимирович.....	186
УЯВЛЕННЯ ПРО ПІДЛІТКОВИЙ СТРЕС У ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ	
Чен Ірина Сергіївна	189